

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (десети разширен състав)

6 юли 2022 година*

„Икономически и паричен съюз — Банков съюз — Единен механизъм за реструктуриране на кредитни институции и някои инвестиционни посредници (ЕМП) — Процедура за реструктуриране, приложима в случай на субект, който е проблемен или има вероятност да стане проблемен — Решение на ЕСП да не приеме схема за реструктуриране — Жалба за отмяна — Увреждащ акт — Правен интерес — Процесуална легитимация — Частична допустимост — Член 18 от Регламент (ЕС) № 806/2014 — Компетентност на автора на акта — Право на изслушване — Задължение за мотивиране — Пропорционалност — Равно третиране“

По дело T-280/18

ABLV Bank AS, установена в Рига (Латвия), представлявана от О. Behrends, адвокат,

жалбоподател,

срещу

Единен съвет за реструктуриране (ЕСП), представляван от J. De Carpentier, E. Muratori и H. Ehlers, подпомагани от J. Rivas Andrés, адвокат, и от B. Heenan, solicitor,

ответник,

подпомаган от

Европейска централна банка (ЕЦБ), представлявана от R. Ugena, A. Witte и А. Лефтеров,

встъпила страна,

ОБЩИЯТ СЪД (десети разширен състав),

състоящ се от: Ал. Корнезов, председател, E. Buttigieg, K. Kowalik-Bańczyk, G. Hesse (докладчик) и D. Petrlík, съдии,

секретар: P. Cullen, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството, по-специално:

– жалбата, подадена в секретариата на Общия съд на 3 май 2018 г.,

* Език на производството: английски.

- изявлението при встъпване на ЕЦБ, подадено в секретариата на Общия съд на 10 май 2019 г.,
  - акта от 17 март 2020 г. за спиране на производството до постановяване на акта на Съда, с който се слага край на производството по делата, по които е постановено решение от 6 май 2021 г., ABLV Bank и др./ЕЦБ (С-551/19 Р и С-552/19 Р, EU:C:2021:369),
  - новите доказателства, подадени в секретариата на Общия съд на 27 октомври 2021 г.,
- след съдебното заседание от 28 октомври 2021 г.,
- постанови настоящото

Решение¹

- 1 С жалбата си на основание член 263 ДФЕС жалбоподателят ABLV Bank AS иска отмяна на решенията на Единния съвет за реструктуриране (ЕСП) от 23 февруари 2018 г. да не приеме схема за реструктуриране на кредитните институции — ABLV Bank AS и ABLV Bank Luxembourg SA, по смисъла на член 18, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 година за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 2014 г., стр. 1).

Обстоятелствата по спора

[...]

- 12 С две решения (SRB/EES/2018/09 и SRB/EES/2018/10) от 23 февруари 2018 г. (наричани по-нататък заедно „обжалваните решения“) ЕСП решава да не приеме схема за реструктуриране съответно на жалбоподателя и на ABLV Luxembourg. ЕСП е възприел оценката на ЕЦБ, че тези кредитни институции са проблемни или има вероятност да станат проблемни по смисъла на член 18, параграф 1, първа алинея, буква а) от Регламент № 806/2014. Прието е също така, че няма реална вероятност други мерки да предотвратят в разумен срок неизпълнението на задължения от тяхна страна в съответствие с член 18, параграф 1, първа алинея, буква б) от този регламент. Въпреки това ЕСП преценява, че с оглед на особените характеристики на жалбоподателя и на ABLV Luxembourg по отношение на тях не е необходимо действие по реструктуриране в обществен интерес по смисъла на член 18, параграф 1, първа алинея, буква в) и на член 18, параграф 5 от същия регламент. Същия ден обжалваните решения са съобщени на съответните им адресати, а именно на Finanšu un kapitāla tirgus komisija (Комисия за финансовите и капиталовите пазари, Латвия, наричана по-нататък „СМFC“) и на Commission de surveillance du secteur financier (Комисия за надзор на финансовия сектор, Люксембург).
- 13 Член 1 от разпоредителната част на Решение SRB/EES/2018/09 гласи: „[н]яма да има процедура за реструктуриране на ABLV Bank AS“.

¹ Възпроизвеждат се само точките от настоящото съдебно решение, които Общият съд счита за уместно да публикува.

- 14 Съгласно член 2, параграф 1 от разпоредителната част на Решение SRB/EES/2018/09: „[т]ова решение е адресирано до [CMFC] в качеството ѝ на национален орган за реструктуриране по смисъла на член 3, параграф 1, точка 3 от Регламент № 806/2014“.
- 15 Член 2, параграф 2 от разпоредителната част на Решение SRB/EES/2018/09 предвижда, че „[с]ъгласно член 29, параграф 1 от Регламент № 806/2014 [CMFC] трябва да изпълни това [р]ешение и да се увери, че всяка приета мярка е съобразена с него, в съответствие със съдържанията се в него съображения“.
- 16 Членове 1 и 2 от разпоредителната част на Решение SRB/EES/2018/10, отнасящо се до ABLV Luxembourg, имат аналогично съдържание.

[...]

От правна страна

По допустимостта

- 23 ЕСП изтъква четири основания за недопустимост, свързани по същество, първо, с факта, че жалбоподателят не е основал жалбата на текста на обжалваните решения, а на текста на прессъобщението, второ, с необжалваемостта на обжалваните решения, трето, с липсата на процесуална легитимация на жалбоподателя, доколкото според ЕСП той не е пряко засегнат от обжалваните решения, и четвърто, с липсата на правен интерес на жалбоподателя.

[...]

По основанието за недопустимост, свързано с необжалваемостта на обжалваните решения

- 29 Според ЕСП обжалваните решения не са актове, които подлежат на обжалване, тъй като не целят да произведат задължително правно действие, което може да засегне интересите на жалбоподателя, като изменят съществено правното му положение. Обжалваните решения не предвиждали ликвидацията на двете кредитни институции. Според ЕСП, след като той е решил да не приеме схема за реструктуриране, НОП е трябвало да вземат необходимите мерки спрямо посочените институции в съответствие с приложимото национално право.
- 30 Следва да се припомни, че обжалваеми актове по принцип представляват мерките, които определят окончателно позицията на институция в края на дадена административна процедура и целят да произведат задължително правно действие, което може да засегне интересите на жалбоподателя, с изключение на междинните мерки, чиято цел е да подготвят окончателното решение, но нямат такова действие (вж. решение от 18 ноември 2010 г., NDSHT/Комисия, C-322/09 P, EU:C:2010:701, т. 48 и цитираната съдебна практика).
- 31 По-специално Съдът вече е приел, че макар посочената в член 18, параграф 1, втора и трета алинея от Регламент № 806/2014 оценка на ЕЦБ за това дали даден субект е проблемен или с вероятност да стане проблемен, да не представлява обжалваем акт, това не променя факта, че последващото приемане от страна на ЕСП на схема за реструктуриране в съответствие с

член 18, параграф 6 от този регламент или решението да не приеме такава схема могат да бъдат обжалвани пред юрисдикциите на Съюза, в рамките на което обжалване посочената оценка може да бъде предмет на съдебен контрол (вж. в този смисъл решение от 6 май 2021 г., ABLV Bank и др./ЕЦБ, C-551/19 P и C-552/19 P, EU:C:2021:369, т. 56).

- 32 Освен това член 86, параграф 2 от Регламент № 806/2014 предвижда, че държавите членки и институциите на Съюза, както и всяко физическо или юридическо лице, могат в съответствие с член 263 ДФЕС да започнат пред Съда на Европейския съюз производство срещу такова решение на ЕСП (вж. в този смисъл решение от 6 май 2021 г., ABLV Bank и др./ЕЦБ, C-551/19 P и C-552/19 P, EU:C:2021:369, т. 56).
- 33 От това следва, че решението на ЕСП да приеме или да не приеме схема за реструктуриране на кредитна институция е обжалваем акт. Всъщност това решение определя окончателно позицията на ЕСП в края на сложната административна процедура, предвидена в член 18 от Регламент № 806/2014 и започната вследствие на извършената преди това оценка на ЕЦБ за това дали даден субект е проблемен или с вероятност да стане проблемен. Тази процедура цели да произведе задължително правно действие по отношение на жалбоподателя, който няма да бъде предмет на реструктуриране.
- 34 В допълнение, следва да се подчертае, че решенията да не се приеме схема за реструктуриране (каквито са обжалваните решения) са обжалваеми актове по същия начин като решенията за приемане на такава схема. Всъщност решението за приемане на действие по реструктуриране предполага използване на инструментите за реструктуриране, посочени в член 18, параграф 6, букви б) и в) и член 22 от Регламент № 806/2014, като например продажба на стопанска дейност, прибягване до „мостова институция“, обособяване на активи, споделяне на загуби, или пък използване на Единния фонд за реструктуриране в подкрепа на действието по реструктуриране. Ето защо решението да не се приложат такива инструменти, някои от които могат да позволят на жалбоподателя да запази част от дейността си, произвежда задължително правно действие, което може да засегне интересите на жалбоподателя.
- 35 Накрая, както следва и от заключението на генералния адвокат Campos Sánchez-Bordona по съединени дела ABLV Bank и др./ЕЦБ (C-551/19 P и C-552/19 P, EU:C:2021:16, т. 93), зачитането на правото на ефективна съдебна защита, прогласено в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), се гарантира от обстоятелството, че решението на ЕСП, с което се слага край на процедурата по член 18 от Регламент № 806/2014, е обжалваем акт, така че евентуалните нередности при оценката за това дали жалбоподателят е проблемен или с вероятност да стане проблемен, извършена от ЕЦБ на първия етап от процедурата, могат да бъдат изтъкнати в подкрепа на жалба, насочена срещу посоченото решение на ЕСП. От това следва, че жалбоподателят трябва да може да иска отмяна на решението на ЕСП да приеме или да не приеме схема за реструктуриране по отношение на него.
- 36 Ето защо обжалваните решения са обжалваеми актове.

По основанията за недопустимост, свързано с липса на процесуална легитимация на жалбоподателя

- 37 ЕСП твърди, че жалбоподателят не е пряко засегнат от обжалваните решения. Те не пораждали пряко последици за правното му положение и оставяли свобода на действие на НОП, натоварени с тяхното изпълнение. Ликвидацията на жалбоподателя и на дъщерното му дружество била резултат от решения, взети на национално равнище, а не от прилагането на правните норми на Съюза.
- 38 Най-напред, следва да се отбележи, че ЕСП не оспорва личното засягане на жалбоподателя по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС. Всъщност обжалваните решения се отнасят съответно до жалбоподателя и до изцяло притежаваното от него дъщерно дружество като кредитни институции, по отношение на които ЕСП не е приел схема за реструктуриране, и следователно те индивидуализират жалбоподателя по начин, аналогичен на този, по който се индивидуализира техният адресат. Затова жалбоподателят е лично засегнат от обжалваните решения.
- 39 Що се отнася до твърдяната липса на пряко засягане на жалбоподателя в настоящия случай, следва да се припомни, че предвиденото в член 263, четвърта алинея ДФЕС условие дадено физическо или юридическо лице, което не е адресат на обжалваното решение, да е пряко засегнато от него, изисква кумулативно наличие на два критерия, а именно оспорената мярка, от една страна, пряко да поражда последици за правното му положение, и от друга страна, да не оставя никакво право на преценка на своите адресати, на които е възложено изпълнението ѝ, тъй като това изпълнение е напълно автоматично и произтича единствено от правната уредба на Съюза, без да се прилагат други правила с опосредяващ характер (решения от 22 март 2007 г., Regione Siciliana/Комисия, C-15/06 P, EU:C:2007:183, т. 31, от 13 октомври 2011 г., Deutsche Post и Германия/Комисия, C-463/10 P и C-475/10 P, EU:C:2011:656, т. 66 и от 6 ноември 2018 г., Scuola Elementare Maria Montessori/Комисия, Комисия/Scuola Elementare Maria Montessori и Комисия/Ferracci, C-622/16 P—C-624/16 P, EU:C:2018:873, т. 42).

– По прякото засягане на жалбоподателя, доколкото жалбата е насочена срещу Решение SRB/EES/2018/10, отнасящо се до ABLV Luxembourg

- 40 Най-напред, следва да се отбележи, че по отношение на Решение SRB/EES/2018/09 жалбата е подадена от жалбоподателя от негово име, а що се отнася до Решение SRB/EES/2018/10 — от него в качеството му на дружество майка и единствен акционер на ABLV Luxembourg.
- 41 Следва да се припомни, че както е видно от точка 12 по-горе, съгласно Решение SRB/EES/2018/10 по отношение на ABLV Luxembourg няма да се приема никаква схема за реструктуриране. Така това решение поражда последици за правното положение на тази кредитна институция (вж. в този смисъл определение от 14 май 2020 г., Vernis и др./ЕСП, T-282/18, непубликувано, EU:T:2020:209, т. 39).
- 42 За сметка на това Решение SRB/EES/2018/10 не поражда пряко последици за правното положение на акционери като жалбоподателя, тъй като посоченото решение не засяга правото на такива акционери да получават дивиденди и да участват в управлението на ABLV Luxembourg (вж. по аналогия решение от 5 ноември 2019 г., ЕЦБ и др./Trasta Komercbanka и др., C-663/17 P, C-665/17 P и C-669/17 P, EU:C:2019:923, т. 110).

- 43 Всъщност, както е видно от решение от 5 ноември 2019 г., ЕЦБ и др./Trasta Komercbanka и др. (С-663/17 Р, С-665/17 Р и С-669/17 Р, ЕУ:С:2019:923), отрицателният ефект за акционерите от отнемането на лиценза на кредитна институция е с икономически (а не с правен) характер, тъй като, макар кредитната институция вече да не е в състояние да продължи дейността си след въпросното отнемане и следователно да разпределя дивиденди, правото на акционерите да получават дивиденди и да участват в управлението остава незасегнато (вж. в този смисъл решение от 5 ноември 2019 г., ЕЦБ и др./Trasta Komercbanka и др., С-663/17 Р, С-665/17 Р и С-669/17 Р, ЕУ:С:2019:923, т. 111 и определение от 14 май 2020 г., Vernis и др./ЕСП, Т-282/18, непубликувано, ЕУ:Т:2020:209, т. 41).
- 44 В настоящия случай това важи в още по-голяма степен, тъй като Решение SRB/EES/2018/10 предвижда единствено че няма да има процедура за реструктуриране на ABLV Luxembourg. Така за разлика от положението по делото, по което е постановено решение от 5 ноември 2019 г., ЕЦБ и др./Trasta Komercbanka и др. (С-663/17 Р, С-665/17 Р и С-669/17 Р, ЕУ:С:2019:923), въпросното решение няма нито за цел, нито за последица на посочената банка да бъде отнет лицензът, позволяващ ѝ да осъществява дейност на кредитна институция (вж. в този смисъл определение от 14 май 2020 г., Vernis и др./ЕСП, Т-282/18, непубликувано, ЕУ:Т:2020:209, т. 42).
- 45 По изложените съображения следва да се заключи, че жалбоподателят не е пряко засегнат от Решение SRB/EES/2018/10 по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС.
- По прякото засягане на жалбоподателя, доколкото жалбата е насочена срещу Решение SRB/EES/2018/09, отнасящо се до жалбоподателя
- 46 Разглежданата понастоящем жалба е подадена от жалбоподателя от негово име в частта ѝ, с която се иска отмяната на Решение SRB/EES/2018/09.
- 47 На първо място, що се отнася до въпроса дали това решение поражда пряко последици за правното положение на жалбоподателя, следва да се припомни, че съгласно член 18 от Регламент № 806/2014, ако в своята оценка ЕЦБ приеме, че съответният субект се намира в проблемно положение или в такова, което има вероятност да стане проблемно, по смисъла на член 18, параграф 1, буква а) от посочения регламент, това води до започване на процедурата, предвидена в член 18 от този регламент. За сметка на това, когато ЕЦБ стигне до обратния извод, процедурата за реструктуриране не започва, тъй като член 18, параграф 1, трета алинея от Регламент № 806/2014 предвижда, че ЕЦБ трябва да съобщи своята оценка на Комисията и на ЕСП само когато прецени, че субектът се намира в проблемно положение или в такова, което има вероятност да стане проблемно (вж. в този смисъл решение от 6 май 2021 г., ABLV Bank и др./ЕЦБ, С-551/19 Р и С-552/19 Р, ЕУ:С:2021:369, т. 67 и 70).
- 48 Следователно, от една страна, изводът на ЕСП, основан на направената от ЕЦБ оценка, че жалбоподателят се намира в проблемно положение или в такова, което има вероятност да стане проблемно, е задължително условие за разпоредителната част на Решение SRB/EES/2018/09, според която не следва да се приема схема за реструктуриране на жалбоподателя. Поради това изводът, че жалбоподателят се намира в проблемно положение или в такова, което има вероятност да стане проблемно, представлява необходимата основа на член 1 от разпоредителната част на посоченото решение.

Следователно, доколкото с Решение SRB/EES/2018/09 се установява, че жалбоподателят е проблемен или с вероятност да стане проблемен, това решение пряко поражда последици за правното му положение по смисъла на цитираната в точка 39 по-горе съдебна практика.

- 49 От друга страна, както бе посочено в точка 34 по-горе, решението да не се приеме схема за реструктуриране и следователно да не се приложат инструменти за реструктуриране по смисъла на Регламент № 806/2014, някои от които могат да позволят на жалбоподателя да запази част от дейността си, поражда пряко последици за правното му положение.
- 50 На второ място, що се отнася до въпроса дали това решение оставя право на преценка на адресатите, на които е възложено изпълнението му (по смисъла на припомнената в точка 39 по-горе съдебна практика), следва да се посочи, че настоящият случай не е такъв. Всъщност решението да не се приеме схема за реструктуриране на жалбоподателя не оставя никакво право на преценка на адресатите, на които е възложено изпълнението му, тъй като това изпълнение е напълно автоматично и произтича единствено от правната уредба на Съюза, без да се прилагат други правила с опосредяващ характер. Всъщност съответният НОП не разполага с никаква свобода на действие по отношение на решението на ЕСП, съгласно което спрямо жалбоподателя няма да бъде приложен никакъв инструмент за реструктуриране, тъй като това решение не изисква прилагането на никакви междинни правила или мерки, за да произведе задължително правно действие. Този извод не се поставя под съмнение от факта, че може да се наложи посоченият НРО да вземе мерки за изпълнение на Решение SRB/EES/2018/09 в съответствие с член 29, параграф 1 от Регламент № 806/2014, чието съдържание е припомнено в член 2, параграф 2 от разпоредителната част на посоченото решение, тъй като тези мерки са извън рамките на механизма за реструктуриране (вж. в този смисъл определение от 14 май 2020 г., *Bernis и др./ЕСП*, T-282/18, непубликувано, EU:T:2020:209, т. 43).
- 51 По-специално съгласно латвийското право ликвидацията на жалбоподателя стои извън всякаква схема за реструктуриране и не произтича от Решение SRB/EES/2018/09. Всъщност въпросната ликвидация произтича от решение, взето от акционерите на това дружество след решението на ЕСП, според което в съответствие с Регламент № 806/2014 не е необходимо да се прилагат схеми за реструктуриране на жалбоподателя в обществен интерес (вж. в този смисъл решение от 6 май 2021 г., *ABLV Bank и др./ЕЦБ*, C-551/19 P и C-552/19 P, EU:C:2021:369, т. 49). Следователно ликвидацията не е била разпоредена с това решение (вж. в този смисъл определение от 14 май 2020 г., *Bernis и др./ЕСП*, T-282/18, непубликувано, EU:T:2020:209, т. 39—45).
- 52 От гореизложеното следва, че жалбоподателят не е процесуално легитимиран да обжалва Решение SRB/EES/2018/10 и че жалбата е недопустима, доколкото е насочена срещу това решение. За сметка на това той е процесуално легитимиран да обжалва Решение SRB/EES/2018/09.

По основанието за недопустимост, свързано с липса на правен интерес на жалбоподателя

- 53 Според ЕСП жалбоподателят не е доказал, че има възникнал и съществуващ правен интерес. Той не бил доказал по какъв начин би се ползвал от отмяната на обжалваните решения. Що се отнася до посочените от жалбоподателя интереси, доколкото според него обжалваните решения са накърнили репутацията на кредитните институции, ЕСП поддържа, че жалбоподателят не е бил засегнат от обжалваните решения, а от проекта на мярка на FinCEN или от оценката на ЕЦБ за това дали двете кредитни институции са

проблемни или с вероятност да станат проблемни. Интересът от създаването на възможност за предявяване на иск за обезщетение за вреди не представлявал възникнал и съществуващ интерес в контекста на разглежданата понастоящем жалба за отмяна. Накрая, ако жалбоподателят е претърпял вреда, същата била резултат от решението на акционерите да пристъпят към ликвидацията му.

- 54 Следва да се припомни, че съгласно постоянната практика на Съда жалба за отмяна, подадена от физическо или юридическо лице, е допустима само ако това лице има интерес от отмяната на обжалвания акт. Такъв интерес предполага, че отмяната на този акт може сама по себе си да породви правни последици и че жалбата може по този начин чрез резултата си да донесе полза на страната, която я е подала (вж. решение от 17 септември 2015 г., *Мору и др./Комисия*, С-33/14 Р, EU:C:2015:609, т. 55 и цитираната съдебна практика).
- 55 Безспорно е, че като иска отмяна на Решение SRB/EES/2018/09 в неговата цялост, жалбоподателят не се оплаква от отказа да се приеме схема за реструктуриране, а по същество се противопоставя на изводите на ЕСП, че той е проблемен или има вероятност да стане проблемен и че няма реална вероятност алтернативни мерки да предотвратят неизпълнението на задължения от негова страна.
- 56 Настоящото дело обаче се характеризира с особености, които съответно не позволяват да се отрече правният интерес на жалбоподателя.
- 57 От една страна, както следва и от точки 47 и 48 по-горе, ако ЕЦБ стигне до извода, че съответният субект не се намира в проблемно положение или в такова, което има вероятност да стане проблемно, на ЕСП не се предоставя никаква оценка и следователно процедурата за реструктуриране не започва. Ето защо, щом като е възприета от ЕСП, оценката за това дали даден субект е проблемен или с вероятност да стане проблемен е предварително задължително условие за започването на процедурата за реструктуриране, предвидена в член 18 от Регламент № 806/2014, и следователно за формално решение за приемане или неприемане на схема за реструктуриране.
- 58 Така мотивите на Решение SRB/EES/2018/09, и по-специално възприетата от ЕСП оценка на ЕЦБ за това дали жалбоподателят е проблемен или с вероятност да стане проблемен, представляват необходимата основа на разпоредителната част на това решение. Всъщност, ако Общият съд стигне до извода, че тази оценка е неправилна, то процедурата, довела до това решение, не е трябвало да бъде започната по отношение на жалбоподателя.
- 59 От друга страна, за да упражнява банковата си дейност, съответният субект има законен интерес да не бъде предмет на оценка, от която да следва, че е проблемен или има вероятност да стане проблемен.
- 60 По изложените съображения следва да се заключи, че жалбоподателят има правен интерес от отмяната на Решение SRB/EES/2018/09.
- 61 Затова жалбата е недопустима, доколкото е насочена срещу Решение SRB/EES/2018/10, и допустима, доколкото в нея се иска отмяната на Решение SRB/EES/2018/09.

По същество

[...]

По третото и четвъртото основание, свързани с нарушение на член 18, параграф 1, букви а) и б) от Регламент № 806/2014

- 87 Третото и четвъртото основание, които следва да се разгледат заедно, се състоят съответно от една част и от четири части. В рамките на четвъртото основание, което следва да се разгледа най-напред, жалбоподателят изтъква, на първо място, че ЕСП неправилно не е извършил собствена проверка относно условието, предвидено в член 18, параграф 1, буква а) от Регламент № 806/2014. ЕСП се основал изцяло на оценката на ЕЦБ дали жалбоподателят е проблемен или има вероятност да стане проблемен. На второ място, що се отнася до тази оценка, жалбоподателят твърди, че временните проблеми с ликвидността, пред които е изправен в резултат на проекта на мярка на FinCEN, сами по себе си не представляват достатъчна причина, за да се приеме, че той е проблемен или с вероятност да стане проблемен. В съответствие с Насоките ЕВА/GL/2015/07 на Европейския банков орган от 6 август 2015 г. за тълкуването на различните обстоятелства, при които за дадена институция се приема, че е проблемна или има вероятност да стане проблемна съгласно член 32, параграф 6 от Директива 2014/59 (наричани по-нататък „Насоките на ЕБО“), било препоръчително да се вземат предвид всички обективни обстоятелства и не било препоръчително оценката за това дали даден субект е проблемен или с вероятност да стане проблемен, да се основава само на едно обстоятелство, каквото е незабавното наличие на парични средства. На трето място, жалбоподателят поддържа, че изискваната от ЕЦБ сума от един милиард евро по сметката на жалбоподателя при Банката на Латвия преди евентуалното премахване на мораториума на 23 февруари 2018 г. е непропорционална. Всъщност ЕЦБ надценила изтеглянето на депозити, предвидено от нея в случай на възобновяване на плащанията от страна на жалбоподателя, като се основала на средно изтегляне от 200 милиона евро на ден за период от пет поредни дни. На четвърто място, жалбоподателят изтъква редица доводи в подкрепа на тезата си, че ЕЦБ не е взела предвид всички негови ликвидни активи, особено тези, до които той не е имал незабавен достъп. В рамките на третото основание жалбоподателят твърди, че ЕСП не е разгледал в достатъчна степен въпроса дали съществува реална вероятност алтернативни мерки да предотвратят неизпълнението на задължения от негова страна.

[...]

– По въпроса дали ЕСП е имал право да се основе на оценката на ЕЦБ за това дали жалбоподателят е проблемен или с вероятност да стане проблемен

- 103 В репликата жалбоподателят изтъква, че ЕСП не е можел да се основе единствено на оценката на ЕЦБ за това дали жалбоподателят е проблемен или с вероятност да стане проблемен, без самият той да извърши собствена преценка. Това оплакване, което следва да се разгледа най-напред, трябва да се отхвърли, независимо дали става въпрос за ново оплакване по смисъла на член 84, параграф 1 от Процедурния правилник.
- 104 Всъщност това оплакване не отчита ролята на ЕЦБ в системата, въведена с член 18 от Регламент № 806/2014, както е определена от Съда в решение от 6 май 2021 г., ABLV Bank и др./ЕЦБ (С-551/19 Р и С-552/19 Р, EU:С:2021:369).
- 105 Действително ЕСП не е обвързан от оценката на ЕЦБ за това дали даден субект е проблемен или с вероятност да стане проблемен. Всъщност тази оценка не е обвързващ акт, и по-специално тя не поставя ЕСП в положение на обвързана компетентност с оглед на тази оценка. Нищо в текста на тази разпоредба не указва, че ЕСП би бил лишен от право на

преценка дали разглежданият субект се намира в проблемно положение или в такова, което има вероятност да стане проблемно (вж. в този смисъл решение от 6 май 2021 г., ABLV Bank и др./ЕЦБ, С-551/19 Р и С-552/19 Р, ЕУ:С:2021:369, т. 67).

- 106 Въпреки това член 18, параграф 1, втора алинея от същия регламент отрежда приоритетна роля (макар и не изключителна) на ЕЦБ, тъй като тя по правило следва най-напред да извърши оценка за това дали даден субект е проблемен или с вероятност да стане проблемен. ЕСП също може да извърши такава оценка, но само след като уведоми ЕЦБ за това си намерение и само ако ЕЦБ не извърши такава оценка в рамките на три календарни дни след получаването на тази информация. Следователно на ЕЦБ се признава приоритетна компетентност да извършва такава оценка въз основа на експертизата, с която разполага като надзорен орган, тъй като, имайки достъп в това си качество до цялата информация на надзорните органи за съответния субект, тя най-добре може да определи — с оглед на определението за наличие на проблеми или вероятност от възникването на проблеми, съдържащо се в член 18, параграф 4 от този регламент, което се позовава по-специално на елементи, свързани с пруденциалното положение, като например условията по лиценза, размера на актива спрямо този на пасива или настоящата или бъдеща задължняост — дали това условие е изпълнено (вж. в този смисъл решение от 6 май 2021 г., ABLV Bank и др./ЕЦБ, С-551/19 Р и С-552/19 Р, ЕУ:С:2021:369, т. 62).
- 107 В настоящия случай, основавайки се на оценката на ЕЦБ, в точка 3.2.1 от обжалваното решение (SRB/EES/2018/09) ЕСП посочва, че жалбоподателят е проблемен или има вероятност да стане проблемен по смисъла на член 18, параграф 1, буква а) от Регламент № 806/2014 във връзка с член 18, параграф 4, буква в) от същия регламент, тъй като, ако мораториумът бъде премахнат след 23 февруари 2018 г., е твърде вероятно изходящите парични потоци на институциите да запазят същия ритъм, както преди налагането на мораториума, имайки предвид засягането на репутацията посредством проекта на мярка на FinCEN. Така ЕСП възприема преценката на ЕЦБ, че жалбоподателят е трябвало да разполага с капацитет за генериране на ликвидност от един милиард евро по сметката му при Банката на Латвия — сума, позволяваща да се отговори на мащаба на очакваното теглене през петте дни непосредствено след премахването на мораториума. Като се има предвид, че този капацитет за генериране на ликвидност не е бил достигнат, ЕСП също така възприема оценката на ЕЦБ, според която в близко бъдеще жалбоподателят вероятно няма да може да плаща задълженията си на техния падеж и че той е проблемен или има вероятност да стане проблемен.
- 108 При тези условия и предвид широката свобода на преценка, с която разполага ЕСП в приложение на съдебната практика, посочена в точки 91—94 по-горе, в рамките на сложната икономическа преценка, каквато е оценката дали жалбоподателят е проблемен или с вероятност да стане проблемен, ЕСП — макар да не е обвързан от проверката и оценката на ЕЦБ — не е допуснал грешка при прилагане на правото, като се е основал на тази оценка, тъй като ЕЦБ е институцията, която най-добре може да извърши оценката дали жалбоподателят е проблемен или с вероятност да стане проблемен.
- 109 Следователно доводите на жалбоподателя не могат да бъдат възприети.

– По оценката дали жалбоподателят е проблемен или с вероятност да стане проблемен, която по същество се основава на неговите ликвидни затруднения

- 110 Според жалбоподателя ЕЦБ неправилно е приела, че временен проблем с ликвидността обосновава извода, че жалбоподателят е проблемен или има вероятност да стане проблемен. ЕЦБ се основала само на едно обстоятелство, а именно временния недостиг на налични парични средства вследствие на масовото теглене в периода между 14 и 16 февруари 2018 г., и не отчела в достатъчна степен цялостното положение на жалбоподателя. Последният поддържа, че нито коефициентът му на ликвидно покритие, нито силната му капитализация са били взети предвид в достатъчна степен. По-специално от Насоките на ЕБО следвало, че всички обективни обстоятелства във връзка със затрудненията на дадена кредитна институция трябва да бъдат претеглени, за да се определи дали тя е проблемна или с вероятност да стане проблемна.
- 111 Най-напред, следва да се отбележи, че съгласно член 18, параграф 4 от Регламент № 806/2014 се счита, че субектът е проблемен или има вероятност да стане проблемен, ако са налице едно или повече от обстоятелствата, изброени в букви а)–г) от посочената разпоредба. В настоящия случай ЕЦБ е преценила, че жалбоподателят не може или съществуват обективни обстоятелства в подкрепа на констатацията, че в близко бъдеще няма да може да плати дълговете си или други задължения на техния падеж по смисъла на член 18, параграф 4, буква в) от същия регламент. Както правилно изтъква ЕЦБ, от член 18 от Регламент № 806/2014 не следва, че ЕЦБ и ЕСП трябва да вземат предвид обстоятелства като коефициентът на ликвидно покритие или капитализацията на дадена кредитна институция, преди да могат да заключат, че тя е проблемна или има вероятност да стане проблемна.
- 112 Това съображение не може да бъде поставено под въпрос от Насоките на ЕБО. Всъщност, видно от точка 5 от текста на английски език на посочените насоки, съгласно член 32, параграф 6 от Директива 2014/59 те имат за цел да подпомогнат сближаването на надзорните практики и практиките за реструктуриране във връзка с тълкуване на различните обстоятелства, при които за дадена институция се приема, че е проблемна или има вероятност да стане проблемна. ЕЦБ правилно поддържа, че тези насоки не могат да се тълкуват в противоречие с Регламент № 806/2014 и следователно не налагат допълнителни условия, които не произтичат от член 18 от посочения регламент.
- 113 При всички положения съгласно точка 14 от текста на английски език на Насоките на ЕБО органът за реструктуриране следва да оцени обективните обстоятелства, по-специално относно капиталовата позиция на кредитната институция и нейната ликвидна позиция. Съгласно точка 16 от текста на английски език на тези насоки, макар в повечето случаи да е предвидено, че няколко от посочените в тези насоки фактори, а не само един, позволяват да се определи дали дадена кредитна институция е проблемна или с вероятност да стане проблемна, все пак може да има ситуации, в които покриването само на едно условие, в зависимост от неговата тежест и пруденциално въздействие, би било достатъчно за стартиране на реструктуриране. Следователно, противно на твърденията на жалбоподателя, от Насоките на ЕБО не следва, че няколко условия или фактори трябва задължително да бъдат взети предвид, преди да може да се направи извод, че дадена кредитна институция не може или в близко бъдеще няма да може да плати дълговете си или други задължения на техния падеж.

114 По-нататък, както изтъква ЕЦБ, ликвидността е от първостепенно значение за кредитната институция, тъй като нейната основна функция е да получава депозити от населението и да ги реинвестира в реалната икономика чрез отпускането на заеми. Тази функция на посредник се основава на предпоставката, че вложителят трябва да може да си възстанови депозитите при поискване, по принцип незабавно. Ако дадена банка не може да възстанови средствата на вложителите, това засяга не само доверието в тази кредитна институция, но и потенциално (чрез разпространение на недоверието) доверието в цялата банкова система. Освен това е безспорно, че масовите изтегляния на банкови депозити засягат не само кредитни институции в затруднение, но също така и стабилни институции, след загуба на общественото доверие в стабилността на банковата система (вж. в този смисъл решение от 4 октомври 2018 г., Кантарев, С-571/16, EU:C:2018:807, т. 56 и цитираната съдебна практика).

115 Следователно при обстоятелства като тези в настоящия случай, характеризиращи се с масови изтегляния на депозити вследствие на загуба на доверие между кредитната институция и нейните клиенти, коефициентът на ликвидно покритие на тази институция и нейната капитализация имат по-малко значение в сравнение с незабавното наличие на парични средства в тази институция. Следователно доводите на жалбоподателя трябва да бъдат отхвърлени.

– По извода на ЕЦБ, че за да предотврати неизпълнението на задължения, жалбоподателят е трябвало да разполага с един милиард евро в брой при Банката на Латвия на 23 февруари 2018 г., 18,00 ч.

116 Жалбоподателят изтъква по същество непропорционалност на капацитета за генериране на ликвидност от един милиард евро по сметката му при Банката на Латвия, считан от ЕЦБ за необходим за изплащането на депозитите, които биха могли да бъдат изтеглени в краткосрочен план при евентуалното възобновяване на плащанията на жалбоподателя след премахване на мораториума.

117 Първо, жалбоподателят поддържа, че във възприетата от ЕСП оценка на ЕЦБ за това дали жалбоподателят е проблемен или с вероятност да стане проблемен, не е бил отчетен фактът, че на 22 февруари 2018 г. безсрочни депозити (следователно незабавно изискуеми) са били преобразувани в срочни депозити в размер на 449 милиона евро. Според жалбоподателя тези депозити не могат да станат изискуеми без негово съгласие през период от шест месеца след преобразуването, поради което изплащането на тези депозити не може да се иска в краткосрочен план. Следователно размерът на незабавно изискуемите депозити възлизал на 1,596 милиарда евро, а не на 2,043 милиарда евро, както е оценено от ЕЦБ.

118 Второ, според жалбоподателя са неоснователни твърденията на ЕЦБ, че изтеглянията на депозити биха продължили със същия ритъм като през трите дни, предхождащи спирането на плащанията (от 14 до 16 февруари 2018 г.), а именно теглене средно на 200 милиона евро на ден. Нищо не доказвало, че тегленето на депозити би се подновило по линеен начин след евентуалното премахване на мораториума. Жалбоподателят изтъква, че след първоначалното изтегляне на най-нестабилните депозити би останало ядро от по-стабилни депозити. По този въпрос жалбоподателят се позовава на вътрешната процедура за оценка на адекватността на ликвидността (internal liquidity adequacy assessment process, ILAAP), която е одобрена от ЕЦБ в най-новото ѝ решение по

процедурата за надзорен преглед и оценка (Supervisory Review and Evaluation Process, SREP) от 2017 г. и от която според него е видно, че голяма част от безсрочните депозити са стабилни и се ползват с доверието на вложителите.

- 119 Освен това обемът на изходящите парични потоци вече бил по-малък на 16 февруари 2018 г. в сравнение с предходния ден. Опитите за теглене на суми чрез интернет се отнасяли само до 28 милиона евро на работен ден по време на мораториума. В допълнение, жалбоподателят вече бил погасил значителна част от задълженията си за плащане в щатски долари посредством прехвърляния на ценни книжа в евро, въпреки че на 15 февруари 2018 г. той взел решение да замени плащанията в щатски долари с плащания в евро или в натура, а считано от 16 февруари — да преустанови изцяло плащанията по дълговете в щатски долари, позовавайки се на непреодолима сила. През този период на непреодолима сила 167 милиона евро все пак били изплатени в натура във връзка със задълженията на жалбоподателя за плащане в щатски долари. Малко вероятно било исканията за изтегляне на депозити непосредствено след премахването на мораториума да достигнат 200 милиона евро на ден.
- 120 В отговор на тези доводи, първо, следва да се отбележи, както прави ЕЦБ, че няма гаранция, че депозитите, преобразувани в срочни депозити, няма да бъдат изтеглени в краткосрочен план, евентуално със заплащане на съответната санкция. В съдебното заседание за изслушване на устните състезания ЕЦБ подчертава също, че по-голямата част от вложителите не са приели преобразуването в срочен депозит. От това тя заключава, че вложителите, които са отказали това преобразуване, биха могли да искат изплащане на техните депозити в краткосрочен план. Става въпрос за депозити на стойност 1,596 милиарда евро. Освен това ЕЦБ отбелязва, че преобразуването на определен брой депозити не е променило оценката, че изтеглянията ще продължат с ритъма от 200 милиона евро средно на ден и че следователно жалбоподателят трябва да има капацитет за генериране на ликвидност от един милиард евро преди евентуалното възобновяване на плащанията на тази кредитна институция.
- 121 Изтъкнатите от жалбоподателя доводи не могат да поставят под въпрос преценката на фактите от ЕЦБ. Всъщност жалбоподателят само твърди, без да представя доказателства в това отношение, че за срочните депозити е било договорено те да не бъдат претендирани през период от шест месеца. Във всеки случай, дори да се предположи, че това твърдение е подкрепено с доказателства, то не поставя под съмнение оценката на ЕЦБ, че изтеглянията вероятно биха продължили със същата скорост и в същия мащаб след хипотетичното възобновяване на плащанията от разглеждания субект и че следователно е необходима голяма ликвидност, за да може да се отговори на исканията през петте дни след това възобновяване. Всъщност непреобразуваните депозити са възлизали на 1,596 милиарда евро — сума, която значително надвишава изисквания от ЕЦБ капацитет за генериране на ликвидност от един милиард евро.
- 122 Второ, нищо в преписката по делото, с която разполага Общият съд, не позволява да се постави под въпрос преценката на ЕЦБ, че вътрешните оценки на адекватността на ликвидността на жалбоподателя, изтъкнати от последния, са имали ограничена стойност към момента на настъпване на извънредното положение, довело до приемането на Решение SRB/EES/2018/09. Действително ПЛААР на жалбоподателя е била одобрена от ЕЦБ през 2017 г., но е безспорно, че през февруари 2018 г. жалбоподателят е бил изправен пред

непредвидена ситуация, свързана с масови изтегляния на депозити след загуба на обществено доверие в стабилността на тази кредитна институция, независимо от въпроса дали тя е била стабилна или в затруднение.

123 При тези извънредни обстоятелства ЕЦБ не е допуснала явна грешка в преценката, като се е основала на размера на изтеглените депозити от 14 до 16 февруари 2018 г., който отразява по подходящ начин положението на тази кредитна институция към момента на оценката дали е проблемна или с вероятност да стане проблемна и на приемането на обжалваното решение. Всъщност, както правилно отбелязва ЕЦБ, използването на средната стойност на изходящите парични потоци в размер на 200 милиона евро на ден през периода от 14 до 16 февруари 2018 г. за целите на изчисляването на ликвидния резерв, предвиден за крайната дата, се обяснява с факта, че по време на ликвидните затруднения изтеглянията на парични средства могат да бъдат нестабилни и че отчитането на средна стойност намалява риска от грешка в изчислението. Освен това ЕЦБ се е основала на безспорни и обективни данни, които са били актуални към момента на приемането на Решение SRB/EES/2018/09. Имайки предвид засягането на репутацията на жалбоподателя и последвалата от това загуба на доверие, ЕЦБ не е допуснала явна грешка в преценката, като е приела, че изтеглянията ще продължат със същия ритъм след премахването на мораториума, при положение че междувременно не е настъпило никакво събитие, което би могло да успокои пазарите.

124 В допълнение, доводът на жалбоподателя, че мащабът на тегленията показва тенденция за намаляване между 14 и 16 февруари 2018 г., също не може да се приеме. В това отношение в съдебното заседание за изслушване на устните състезания ЕЦБ посочва, без това да бъде оспорено, че размерът на изтеглянията е бил по-голям на 15 февруари отколкото на 14 февруари, така че няма как да се установи тенденция към повишаване, нито към понижаване. Следователно доводите на жалбоподателя трябва да бъдат отхвърлени.

– *Други доводи относно възприетата от ЕСП оценка на ЕЦБ дали жалбоподателят е проблемен или с вероятност да стане проблемен*

125 Жалбоподателят изтъква редица други доводи, за да оспори резултата от възприетата от ЕСП оценка на ЕЦБ дали жалбоподателят е проблемен или с вероятност да стане проблемен. Така той твърди по същество, че ЕЦБ не е взела предвид всички ликвидни активи, с които той е разполагал или е можел да разполага. ЕЦБ взела предвид сумата от 694 милиона евро, налична към крайната дата — 23 февруари 2018 г., 18,00 ч. — по сметката на жалбоподателя при Банката на Латвия, и пренебрегнала активите, които не са фигурирали по тази сметка. Жалбоподателят твърди по същество, че редица активи на стойност 690 милиона евро неправилно са били изключени от ЕЦБ — активи, които е можело да бъдат преобразувани в парични средства, ако ЕЦБ бе поискала това. Тези активи щели да бъдат налични в разумен срок в хода на изтеглянето на депозити.

126 Най-напред, що се отнася до факта, че ЕЦБ е взела предвид само ликвидните активи по сметката на жалбоподателя при Банката на Латвия, следва да се отбележи, че в съдебното заседание за изслушване на устните състезания ЕЦБ потвърждава, че тя е можела да провери единствено наличните парични средства по тази сметка, докато незабавното наличие на други активи не е можело да бъде проверено от нея. Освен това няма как да не се отхвърли доводът на жалбоподателя за неинформирането му относно факта, че само наличните парични средства по тази сметка могат да бъдат взети предвид при изчисляването на капацитета за генериране на ликвидност към крайната дата. Както

изтъква ЕЦБ в точка 93 от изявлението си при встъпване и без това да бъде оспорено, въпросното изискване е било съобщено ясно на представителите на жалбоподателя, по-специално на среща от 20 февруари 2018 г., протоколът от която се съдържа в приложение F.4.1 към изявлението при встъпване на ЕЦБ.

- 127 Жалбоподателят няма основание да упреква ЕЦБ, че не е направила разграничение между притежаваните от него ликвидни активи и достъпа до тях, при положение че някои активи са били временно недостъпни. Всъщност жалбоподателят не е доказал, че достъпът до тези активи би бил възстановен своевременно, за да се отговори на исканията за изтегляне на депозити.
- 128 От това следва, че ЕЦБ е взела предвид и е оценила посочените от жалбоподателя активи, но поради несигурността относно незабавното наличие на тези активи е основала извода си единствено на конкретно наличните активи по сметката на жалбоподателя при Банката на Латвия към крайната дата.
- 129 В това отношение ЕЦБ обяснява в точки 15—19 от изявлението при встъпване, че ликвидните активи, които дадена кредитна институция притежава, за да се съобрази с изходящите паричните потоци, произхождат главно от два източника. Първият източник са пари, които по принцип се държат по парични сметки при централната банка или при други субекти и до които съответната институция може да има достъп при поискване. Вторият източник на ликвидност се състои от някои висококачествени търгуеми ценни книжа, които могат да бъдат предоставени като обезпечение (обикновено след прилагане на дисконтиране на номиналната стойност), за да се получи паричен заем от централна банка или от партньор, или които направо могат да бъдат продадени на трето лице, за да се получат парични средства. Получаването на заем изисква депозитарят, който държи ценните книжа, да ги предостави като обезпечение, докато продажбата на ценните книжа може да изисква повече време, тъй като тя предполага съдействие от допълнителни субекти (освен него), като например централния депозитар на ценни книжа и търговската или централната банка.
- 130 По-нататък, тя поддържа, че наличните средства по паричните сметки, и по-специално тези, които се държат в централна банка, са незабавно налични за банка, нуждаеща се от парични средства, за да плати на вложителите и други кредитори. Заемането обаче на паричните пазари или получаването на пари от източници, различни от централната банка, зависи от волята на търговските партньори. Следователно пазарното финансиране не може да се счита за сигурно и може да бъде ограничено, да бъде съпътствано от значително дисконтиране, приложено по отношение на обезпеченията, или понякога да бъде напълно неналично. Като се имат предвид тези ограничения за пазарното финансиране, много централни банки запазват функцията на краен кредитор, в рамките на която обикновено предоставят спешни парични заеми на търговските банки срещу обезпечение в случаите, когато другите действащи на пазара субекти не желаят да направят това.
- 131 В този контекст — отново според ЕЦБ — решението за ликвидните затруднения на жалбоподателя, възприето от последния и ЕЦБ, е било да се направи опит за преобразуване на предполагаемо ликвидните активи на тази кредитна институция в достатъчно парични средства — капацитет за генериране на ликвидност, който би могъл да бъде незабавно използван от банката без никакви ограничения, за да се отговори на исканията за изтегляне.

- 132 Като се има предвид, че редица партньори, държащи ценните книжа на жалбоподателя, не са пожелали да освободят неговите активи заради проекта на мярка на FinCEN и че по-голямата част от банките — кореспонденти на жалбоподателя, са прекратили деловите отношения или са наложили значителни ограничения на размера на операциите, според ЕЦБ само за паричните средства или ценните книжа, държани в Банката на Латвия, може да се счита, че ще могат да бъдат използвани незабавно, за да се отговори на бъдещите искания за изтегляне на депозити.
- 133 С оглед на гореизложеното ЕЦБ е дала убедително обяснение за причините, поради които активите, чието реално наличие по сметката на жалбоподателя при Банката на Латвия към крайната дата не е било доказано, не са могли да бъдат взети предвид при изчисляването на капацитета за генериране на ликвидност.
- 134 В допълнение, жалбоподателят посочва няколко специфични категории активи, които ЕЦБ е трябвало да вземе предвид при изготвянето на оценката за това дали той е проблемен или с вероятност да стане проблемен.
- 135 Първо, що се отнася до приходите от продажбата на ценни книжа в размер на 407 милиона евро, налага се изводът, че жалбоподателят не е доказал надлежно, че тези ценни книжа са представлявали активи, които лесно и незабавно могат да бъдат използвани за плащане на вложителите, които желаят да изтеглят депозитите си веднага след евентуалното премахване на мораториума. Както правилно отбелязва ЕЦБ, безспорно е, че приходите от тази продажба (дори да са реализирани) не са постъпили по сметката на жалбоподателя при Банката на Латвия преди 23 февруари 2018 г., 18,00 ч. Следователно ЕЦБ не може да бъде упрекната, че не е включила ценните книжа или приходите от предполагаемата им продажба сред ликвидните активи, пряко налични в деня, следващ 23 февруари 2018 г., за изплащане на депозитите при поискване.
- 136 Второ, що се отнася до ликвидните активи в размер на 29 милиона евро, които жалбоподателят е държал по ностро сметките (банкови сметки на жалбоподателя в други банки), и до активите на стойност 13 милиона евро по сметката му при Euroclear, следва да се отбележи, че ЕЦБ ги е взела предвид в точки 30 и 31 от оценката за това дали жалбоподателят е проблемен или има вероятност да стане проблемен. Според ЕЦБ ценните книжа, държани при Euroclear за сметка на жалбоподателя, са висококачествени ценни книжа (като например държавни облигации) и лесно могат да бъдат преобразувани в пари в разумен срок. Налага се обаче изводът, че това преобразуване също не е можело да бъде извършено навреме, поради което съответните суми не са били налични по сметката на жалбоподателя при Банката на Латвия на 23 февруари 2018 г., 18,00 ч. Всъщност, видно от таблиците в приложения G.4 и G.5 към становището на жалбоподателя по изявлението при встъпване на ЕЦБ, значителна част от приходите от продажбите са предоставени от Euroclear на жалбоподателя много след тази дата.
- 137 Доводът на жалбоподателя, че преобразуването на високоликвидните активи е трябвало да се извърши в зависимост от текущите плащания и че след 23 февруари 2018 г. е станало ясно, че периодът за преобразуване на някои ценни книжа е намалял, не може да постави под въпрос преценката на ЕЦБ, тъй като тя е приела, без да допусне явна грешка в преценката (както следва от точки 126—133 по-горе), че единствено наличието на парични средства по сметката на жалбоподателя при Банката на Латвия гарантира незабавното им наличие.

- 138 Същото съображение важи, трето, що се отнася до другите ценни книжа, с които жалбоподателят е разполагал и които е можело да бъдат продадени на стойност 358 милиона евро, сред които и определен брой инвестиционни ценни книжа на стойност 229 милиона евро, и четвърто, до 12 милиона евро в брой, с които жалбоподателят твърди, че е разполагал. Налага се изводът, че незабавното наличие на посочените активи след евентуалното премахване на мораториума не е доказано и че тези активи също не са били преобразувани в парични средства, фигуриращи по сметката на жалбоподателя при Банката на Латвия на 23 февруари 2018 г. в края на деня.
- 139 Пето, жалбоподателят твърди, че на 21 февруари 2018 г. ЕЦБ неправилно е решила да ограничи достъпа на жалбоподателя до операциите по паричната политика (monetary policy operations, МРО). Така той не получил достъп до кредитна линия в размер на 40 милиона евро, която е можела да се използва за допълнително засилване на ликвидността. ЕЦБ възразява, че става въпрос за решение на Управителния ѝ съвет от 21 февруари 2018 г., взето в рамките на пруденциалния надзор. Налага се изводът, че жалбоподателят всъщност не оспорва законосъобразността на това решение на Управителния съвет и не посочва ясно по какъв начин достъпът до посочената кредитна линия би могъл да допринесе за допълнително засилване на ликвидността, така че да се постигне целта за наличие на един милиард евро по сметката на жалбоподателя при Банката на Латвия. Във всеки случай посоченото решение не е част от обжалваното решение по настоящото дело, нито представлява неговото правно основание, поради което то не е предмет на спора.
- 140 При обстоятелства като тези в настоящия случай следва да се подчертае, че с оглед на предпазливостта и благоразумието, изисквани от ЕЦБ в кризисна ситуация, тя е имала право да вземе предвид единствено паричните средства, налични незабавно по сметката на жалбоподателя при Банката на Латвия, за да отстрани всякакъв риск исканията за теглене да не бъдат удовлетворени през петте дни след премахването на мораториума, като активите, с които жалбоподателят твърди, че е разполагал другаде, не са били бързо налични.
- 141 Оценката на ЕЦБ за това дали жалбоподателят е проблемен или с вероятност да стане проблемен, възприета впоследствие от ЕСП, не се поставя под въпрос и от довода, че формулираното от ЕЦБ изискване относно капацитета за генериране на ликвидност не е разумно, тъй като, за да изпълни това изискване, жалбоподателят е трябвало да изразходва значителни суми за преобразуването на ценни книжа и други активи в незабавно налични парични средства. Всъщност този довод по никакъв начин не подкопава преценката на ЕЦБ относно капацитета за генериране на ликвидност, чието наличие е трябвало да бъде доказано към крайната дата.
- 142 Накрая, според жалбоподателя мораториумът е можел да бъде продължен, за да се възстанови ликвидността му, без да се задейства схемата за гарантиране на депозитите. В това отношение ЕЦБ се основала на неправилно тълкуване на член 2, параграф 8 от *Noguldījumu garantiju likums* (латвийски закон за гарантиране на депозитите). В тази разпоредба се посочвало, че СМФС трябва да вземе решение относно неналичността на депозитите в срок от пет работни дни, считано от датата, на която е установено, че влогонабирателят не може да възстанови депозитите. При мораториум обаче било невъзможно да се установи неналичността на депозитите, тъй като плащанията във всички случаи били спрени. Ето защо бил неправилен доводът на ЕЦБ, че продължаването на мораториума е щяло да задейства автоматично схемата за гарантиране на депозитите и следователно е било невъзможно.

143 Този довод също не може да се приеме.

144 В настоящия случай ЕЦБ е приела, че на жалбоподателя не достигат парични средства вследствие на масовите изтегляния на депозити от 14 до 16 февруари 2018 г. Тя е определила на жалбоподателя срок от пет дни, считано от влизането в сила на мораториума, за да се възстанови ликвидността му, така че да може да се справи със следваща вълна от тегления. След изтичането на този срок обаче жалбоподателят не е бил в състояние да докаже, че разполага с един милиард евро по сметка му при Банката на Латвия.

145 Затова ЕЦБ не е допуснала явна грешка в преценката, като в онзи момент е заключила на основание член 18, параграф 1, първа алинея, буква а) и втора алинея и член 18, параграф 4, буква в) от Регламент № 806/2014, че жалбоподателят е бил проблемен или с вероятност да стане проблемен. При тези условия ЕЦБ по никакъв начин не е била длъжна да даде указания на СМФС да продължи мораториума.

146 Следователно с оглед на свободата на преценка, с която разполага ЕСП в рамките на сложния си икономически анализ, жалбоподателят не е доказал, че ЕСП е допуснал явна грешка в преценката, като е приел, че жалбоподателят е проблемен или с вероятност да стане проблемен.

– По наличието на реална вероятност алтернативни мерки да предотвратят неизпълнението на задължения

147 Жалбоподателят поддържа по същество, че ЕСП не е обосновал в достатъчна степен извода си, че не съществува никаква реална вероятност приети по отношение на жалбоподателя алтернативни мерки от страна на частния сектор или действия на надзорните органи да предотвратят в разумен срок неизпълнението на задължения от негова страна.

148 ЕСП оспорва тези доводи.

149 Съгласно член 18, параграф 1, буква б) от Регламент № 806/2014 схема за реструктуриране може да бъде приета само ако (в частност) предвид моментната обстановка и други важни обстоятелства няма реална вероятност предприети по отношение на субекта алтернативни мерки от страна на частния сектор, включително мерки на институционална защитна схема, или действия на надзорните органи, включително мерки за ранна намеса, или обезценяването или преобразуването на съответните капиталови инструменти в съответствие с член 21 от същия регламент, да предотвратят в разумен срок неизпълнението на задължения от негова страна.

150 В точка 3.2.2 от Решение SRB/EES/2018/09 ЕСП приема, че не съществува никаква алтернативна мярка, която разумно би могла предотврати неизпълнението на задължения от страна на жалбоподателя. В рамките на своя анализ ЕСП разчита по същество на доказателства, представени от ЕЦБ в контекста на оценката ѝ за това дали жалбоподателят е проблемен или с вероятност да стане проблемен.

151 ЕСП не може да бъде упрекат, че се е основал на оценката на ЕЦБ за това дали жалбоподателят е проблемен или с вероятност да стане проблемен, за да провери условието, предвидено в член 18, параграф 1, буква б) от Регламент № 806/2014. Действително условията, посочени в член 18, параграф 1, букви а) и б) от този регламент, са

различни. Това обаче не променя факта, че в настоящия случай разглеждането на алтернативните мерки, посочени в член 18, параграф 1, буква б) от въпросния регламент, е било включено в оценката за това дали жалбоподателят е проблемен или с вероятност да стане проблемен, извършена от ЕЦБ във връзка с условието по член 18, параграф 1, буква а) от същия регламент. Всъщност, преди да заключи, че жалбоподателят е проблемен или има вероятност да стане проблемен, ЕЦБ е проверила дали неизпълнението на задължения все още може да бъде предотвратено чрез алтернативни мерки, като продължаването на мораториума или прилагането на наличните възможности за възстановяване на ликвидността съгласно плана за възстановяване на жалбоподателя от 2017 г. Освен това съгласно член 18, параграф 1, четвърта алинея „[о]ценката за изпълнението на условието, посочено в първа алинея, буква б), се извършва от [ЕСП] [...] в тясно сътрудничество с ЕЦБ“ и „ЕЦБ също може да уведоми [ЕСП] [...], че счита, че условието по посочената буква е изпълнено“. Следователно ЕСП е можел да се основе на извършената от ЕЦБ проверка.

- 152 Имайки предвид конкретните и обективни обстоятелства, изтъкнати от ЕСП в точка 3.2.2 от Решение SRB/EES/2018/09, жалбоподателят не е изложил причините, поради които според него алтернативните мерки, взети предвид от ЕСП и ЕЦБ, са могли да предотвратят в разумен срок неизпълнението на задължения от негова страна. Жалбоподателят не посочва други мерки, които ЕСП е трябвало да вземе предвид при проверката си. При това положение неподкрепеното с доказателства твърдение, че ЕСП не е взел предвид наличието на алтернативни мерки, само по себе си не е достатъчно, за да лиши от правдоподобност неговата преценка, и не може да докаже наличието на явна грешка в преценката.
- 153 Следователно третото и четвъртото основание трябва да се отхвърлят.

По петото основание, свързано с нарушение на правото на изслушване и на правото на достъп до административната преписка

- 154 Жалбоподателят твърди, че ЕСП е нарушил правото му на изслушване по смисъла на член 41 от Хартата, като не му е дал възможност да изложи становището си пред него преди приемането на Решение SRB/EES/2018/09. Той не получил и достъп до административната преписка на ЕСП.
- 155 ЕСП оспорва тези доводи.
- 156 Следва да се припомни, че съгласно член 41, параграф 2, буква а) от Хартата правото на добра администрация включва правото на всяко лице да бъде изслушано, преди срещу него да бъде предприета индивидуална мярка, която би имала неблагоприятни последици за него.
- 157 Правото на изслушване гарантира на всяко лице възможността да изрази надлежно и ефективно становището си в хода на административното производство и преди приемането на всяко решение, което може да засегне неблагоприятно интересите му. По-нататък следва да се уточни, че правото на изслушване преследва двойна цел. От една страна, то служи за разглеждането на преписката и за възможно най-точното и конкретно установяване на фактите, и от друга страна, то позволява да се гарантира ефективна защита на заинтересованото лице. Правото на изслушване цели в частност да гарантира, че всяко решение с неблагоприятни последици се взема при пълно познаване на фактите, и

има по-конкретно за цел да позволи на компетентния орган да поправи грешка или на засегнатото лице да изтъкне свързани с личното му положение обстоятелства, които налагат решението да бъде прието, да не бъде прието или да има едно или друго съдържание (вж. решение от 4 юни 2020 г., ЕСВД/De Loecker, C-187/19 P, EU:C:2020:444, т. 68 и 69 и цитираната съдебна практика).

- 158 Следва да се отбележи, че Съдът е потвърдил значението на правото на изслушване и широкия му обхват в правния ред на Съюза, приемайки, че това право трябва да се прилага към всяко производство, което може да доведе до приемането на увреждащ акт. Зачитането на правото на изслушване е наложително дори когато приложимата правна уредба не предвижда изрично такова формално изискване (вж. решения от 22 ноември 2012 г., М., C-277/11, EU:C:2012:744, т. 85 и 86 и цитираната съдебна практика, от 18 юни 2020 г., Комисия/RQ, C-831/18 P, EU:C:2020:481, т. 67 и цитираната съдебна практика и от 7 ноември 2019 г., ADDE/Парламент, T-48/17, EU:T:2019:780, т. 89 и цитираната съдебна практика).
- 159 Също така член 41, параграф 2, буква б) от Хартата предвижда правото на достъп на всяко лице до документите, които се отнасят до него, като се зачитат легитимните интереси, свързани с поверителността и професионалната и служебна тайна.
- 160 Най-напред, следва да се отбележи, че Регламент № 806/2014 има за цел да установи в съответствие със съображение 8 по-ефикасни механизми за реструктуриране, които трябва да бъдат важен инструмент за избягването на вреди, произтекли от неизпълнение на задължения на банките в миналото. Що се отнася до процедурата, предвидена в член 18 от този регламент, подобна цел предполага бързо вземане на решение, често в условията на неотложност, както показват кратките срокове, предвидени в тази разпоредба, за да не бъде застрашена финансовата стабилност (решение от 6 май 2021 г., ABLV Bank и др./ЕЦБ, C-551/19 P и C-552/19 P, EU:C:2021:369, т. 55).
- 161 При все това, макар необходимостта от бързина на процедурата, предвидена в член 18 от Регламент № 806/2014, да трябва да се вземе предвид, тя също така трябва да бъде съвместена с правото на изслушване.
- 162 Освен това съображение 26 от Регламент № 806/2014 потвърждава едновременно споделената компетентност между ЕЦБ, като надзорен орган в ЕНМ, и ЕСП, като орган за реструктуриране, за да се прецени дали дадена кредитна институция се намира в проблемно положение или в такова, което има вероятност да стане проблемно, и изключителната компетентност на ЕСП да преценява дали са изпълнени другите условия за приемане на схема за реструктуриране (решение от 6 май 2021 г., ABLV Bank и др./ЕЦБ, C-551/19 P и C-552/19 P, EU:C:2021:369, т. 64).
- 163 Предвид естеството на тази сложна административна процедура, посочена в член 18 от Регламент № 806/2014 и водена от ЕЦБ и ЕСП съвместно и последователно, нито член 41 от Хартата, нито разпоредбите на посочения регламент изискват субектът, засегнат от решението за приемане или неприемане на схема за реструктуриране, да бъде изслушван на всеки етап от процедурата поотделно от всеки от тези два органа.
- 164 В случая е безспорно, първо, че макар жалбоподателят да не е бил изслушан от ЕСП преди приемането на Решение SRB/EES/2018/09, той е бил многократно изслушван от ЕЦБ.

- 165 Така при оценката дали е проблемен или с вероятност да стане проблемен, жалбоподателят е имал възможност да изложи становището си по релевантните обстоятелства. Освен това, както следва от точка 151 по-горе, ЕЦБ е разгледала алтернативните мерки, които биха могли да предотвратят неизпълнението на задължения от страна на жалбоподателя. В своята оценка, извършена след изслушване на жалбоподателя, ЕЦБ е разгледала доводите му, като ги е обобщила и им е дала отговор. Следователно ЕСП, на който впоследствие е била предоставена оценката на ЕЦБ, е бил напълно запознат с доводите на жалбоподателя при приемането на Решение SRB/EES/2018/09, в което той е възприел изводите на ЕЦБ относно условията по член 18, параграф 1, букви а) и б) от Регламент № 806/2014.
- 166 Действително в Решение SRB/EES/2018/09 ЕСП разглежда за първи път условието по член 18, параграф 1, буква в) от Регламент № 806/2014, че действието по реструктуриране трябва да е необходимо в обществен интерес. Оплакванията на жалбоподателя обаче са насочени не срещу твърдяната липса на обществен интерес, а срещу, от една страна, извода, че жалбоподателят е проблемен или има вероятност да стане проблемен съгласно член 18, параграф 1, буква а) от Регламент № 806/2014, и от друга страна, извода, че предвид моментната обстановка и други важни обстоятелства няма реална вероятност алтернативни мерки от страна на частния сектор или действия на надзорните органи да предотвратят в разумен срок неизпълнението на задължения от негова страна по смисъла на член 18, параграф 1, буква б) от същия регламент. Следователно по оспорените от него елементи жалбоподателят е изслушан в рамките на административната процедура.
- 167 Важно е също така да се подчертае, че не е настъпило никакво ново обстоятелство и че ЕСП не е получил никаква нова информация между, от една страна, съобщаването от ЕЦБ на оценката ѝ за това дали жалбоподателят е проблемен или с вероятност да стане проблемен, и от друга страна, приемането на обжалваното решение. Освен това ЕСП не е основал Решение SRB/EES/2018/09 на обстоятелства, различни от вече отчетените от ЕЦБ, във връзка с които жалбоподателят вече е бил изслушан, що се отнася до елементите от това решение, оспорени от жалбоподателя в рамките на настоящото производство. ЕСП също така не е изложил мотиви за това решение, различни от изложените от ЕЦБ.
- 168 При това положение следва да се приеме, че правото на жалбоподателя да бъде изслушан не е било нарушено.
- 169 Второ, що се отнася до правото на достъп до преписката, Съдът е постановил, че наличието на нарушение на правото на защита, включително на посоченото право, трябва да се преценява в зависимост от специфичните във всеки един случай обстоятелства, и по-специално от естеството на разглеждания акт, от контекста, в който е бил приет, както и от правните норми, уреждащи съответната област (вж. решение от 16 май 2017 г., *Berlioz Investment Fund*, C-682/15, EU:C:2017:373, т. 97 и цитираната съдебна практика). В настоящия случай е достатъчно да се отбележи, че жалбоподателят не е твърдял, нито е доказал, че не е могъл да се запознае с документите, релевантни за извършената от ЕЦБ проверка, по-специално в рамките на диалога между него и тази институция във връзка с посочената проверка, и преписката пред Общия съд не съдържа никакви данни в този смисъл. Жалбоподателят не е уточнил и документите, до които не е имал достъп в рамките на извършената от ЕЦБ проверка и до които той е трябвало да има достъп в рамките на процедурата пред ЕСП, нито по какъв начин те биха му позволили да осигури по-добре защитата си. Освен това се налага изводът, че ЕСП не се е основал на документи, различни от тези, на които се основава извършената от ЕЦБ проверка.

170 Ето защо петото основание следва да бъде отхвърлено.

[...]

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (десети разширен състав)

реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**
- 2) **Осъжда ABLV Bank AS да понесе, наред с направените от нея съдебни разноси, и тези на Единния съвет за реструктуриране (ЕСП).**
- 3) **Европейската централна банка (ЕЦБ) понася направените от нея съдебни разноси.**

Корнезов

Buttigieg

Kowalik-Bańczyk

Hesse

Petrлік

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 6 юли 2022 година.

Подписи